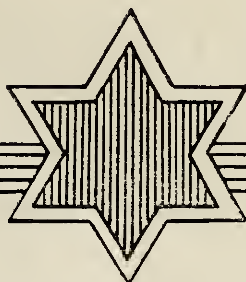
SKANDINAVIENS STJERNE



MARMORBROEN

SEPTEMB. 1944 | 93. AARGANG | NUMMER 9

DET ENESTE FORNØDNE.

»Talede jeg med Menneskers og Engles Tunger, men havde ikke Kærligheden, da var jeg et lydende Malm eller klingende Bjælde. Og havde jeg profetisk Gave og vidste alle Hemmeligheder og al Kundskab, og havde jeg al Tro, saa jeg kunde flytte Bjerge, men havde ikke Kærlighed, da var jeg intet.« 1. Kor. 13:1—2.

Gennem hele Kristi Mission gaar der som en rød Traad dette ene — Kærlighed. Gang paa Gang stillede Kristus og Apostlene Menigheden overfor dette »Elsk din Fjende; elsk din Næste.« Dette Budskab er blevet fornyet i vor Tid, i Pagtens Bog, 88. Kap., læser vi gennem en Aabenbaring givet til Joseph Smith blandt andet: »Se til, at I elsker hinanden«; videre: »ophør at finde Fejl. Og frem for alt, ifør Jer Kærlighedens Baand som en Kaabe, som en Fuldkommenhedens Kaabe.« Kirkens første Mænd og Ledere fastholdt trods Had og Forfølgelse og har siden lært os dette ene — Kærlighed. Derfor har vi Pligt til at vise noget mere Kærlighed, lad os stræbe efter at hjælpe og opmuntre hinanden; det er saa let at fejle og falde, men lad os hjælpe den faldende Broder eller Søster i Stedet for at hovere og finde Fejl, lad os prøve at rette den hældende Vogn op, fremfor at give den det sidste lille Stød, der vælter den.

Efteraarskonferencerne.

Konferencerne i dette Efteraar vil blive afholdt saaledes:

København .... 22.-25. September
Esbjerg .... 29. September-2. Oktober
Aalborg............. 6.-9. Oktober
Aarhus .... 13.-16. Oktober
Odense .... 22.-23. Oktober

Gør Konferencerne i Aar til de største og bedste, der endnu er afholdt. Hver Konference en aandelig Fest!

Orson B. West
Missionspræsident.

I Sal. 119:117 læser vi: »Hold mig oppe, at jeg maa frelses.« Det er et Nødraab fra et troende Menneske i en tung Stund. Salmisten vil frelses, et eller andet er blevet for svært for ham, han er ved at bukke under. Hvad dette svære var, betror han os ikke, men hvad det end var, hans Mod var ved at synke, og hans Tro ved at vakle. Men han vilde ikke give tabt; derfor sendte han dette S. O. S. Signal, dette Nødraab op til Gud. »Hold mig oppe, at jeg maa frelses.«

De fleste troende Mennesker faar Brug for et lignende Raab. Da er det godt at vide, at ogsaa det Raab er gennemprøvet af Guds hellige Vidner; thi hvis det havde været forgæves, havde det næppe været optegnet blandt de bibelske Bønner.

Gud er Kærlighed, derfor hjælper han ogsaa det faldende Menneske; skulde vi saa sætte os op mod Kærlighedens Bud? I Pagtens Bog 42. Kap.: »Om din Broder eller Søster forarger dig, skal du tage Sagen op mellem Jer alene, og om han eller hun bekender, skal du lade dig forsone.«

Det er menneskeligt at fejle, men guddommeligt at tilgive. Der er vel næppe det Fejlgreb, som ikke er Tilgivelse værd. Et Menneske, som er i Besiddelse af Kærlighed, kan tilgive meget, for Kærligheden, som Paulus siger, haaber alt, tror alt og udholder alt.

Det er beskæmmende om et Menneske nogensinde skulde sige: »Jeg tilgiver aldrig denne Broder eller Søster dette Fejltrin.« Lad os dog aldrig sætte os som Dommere, vi kender dog trods alt ikke Motivet til Handlingen, men lad os i Stedet iføre os Kærlighedens Klædebaand. Hvor kan et venligt Ord, et Smil eller et fast Haandtryk tit varme og trøste, hvor en kold Skulder gør en uoprettelig Skade, paa et maaske i Forvejen ulykkeligt og fortvivlet Menneske.

Kærligheden tænker ikke ondt; den tillægger intet slet Motiv, ser kun den lyse Side og tror det bedste om enhver Handling. — Hvor herligt at leve med saadan et Sind.

Lad os være taknemmelige, at vi er født i en Tid, hvor Evangeliet findes paa Jorden, Jesu Kristi rene Kærligheds-Evangelium, og lad os prøve at hjælpe hinanden til at efterleve det, prøve at elske hinanden.

Hvis du elsker andre, vil de elske dig; hvis du taler venligt til dem, vil de tale venligt til dig igen. Kærlighed avler Kærlighed. Om den vil høre en vellydende og blød Ekko, tal vellydende og bløde Ord.

Svend Emmer.

Er ELIAS og Profeten ELIAS
to Personer?

> *Blev Ordet Elias ikke Benævnelsen paa alle dem, som forkynder Kristi Komme?*

Paa Engelsk findes der to Navne ELIJAH og ELIAS nævnt i Bibelen. Ifølge den almindelige kristne Opfattelse skulde dette være benyttet paa een og samme Person, saaledes staar der i en engelsk Bibelordbog under ELIAS: se ELIJAH. Paa Dansk finder vi kun een Oversættelse af disse to Navne: ELIAS. Men ifølge de Sidste Dages Helliges Opfattelse peger disse to Navne paa to forskellige Personligheder. Apostel Talmage skriver saaledes i »Trosartiklerne«, Side 29: En Tid efter at Kirken var lovligt organiseret, blev Fuldmagten til visse specielle Funktioner givet; den beskikkede Budbærer i hvert Tilfælde var den, hvis Rettighed det var i Kraft af den Myndighed han besad, medens han levede paa Jorden, at udføre denne Handling. Moses gav, som vi har set, Myndigheden til at udføre Indsamlingsarbejdet, og [1]) ELIJAH, som, da han ikke havde smagt Døden, stod i særligt Forhold til de levende og døde, overleverede Bekikkelsen til stedfortrædende hedengangne. Til disse guddommelige Beskikkelser maa lægges den, som blev givet af [2]) ELIAS, der viste sig for Joseph Smith og Oliver Cowdery og »overlod Abraham Evangeliets Husholdning,« og sagde om dem, som det blev sagt om den nævnte Patriark og hans Efterkommere i gamle Dage, at i dem og i deres Sæd skulde alle kommende Slægter velsignes.« I Pagtens Bogs 110. Kapitel finder vi beskrevet, hvorledes disse to Personligheder ELIAS og ELIJAH viser sig for Joseph Smith og Oliver Cowdery i Kirtland Tempel den 3. April 1836. »Derefter aabenbarede [1]) ELIAS sig og overgav Abraham Evangeliets Husholdning og sagde, at i os og i vor Sæd skulde alle Slægter efter os vorde velsignede. Efter at dette Syn var sluttet, aabnede sig for os et andet stort og herligt Syn, thi Elijah, Profeten, som blev optaget til Himlen uden at smage Døden, stod foran os og sagde: Se, Tiden er tilfulde kommen, som blev talet ved Profeten Malakiæ Mund (4:5—6), hvori han bevidnede, at han,

Elijah, skulde blive udsendt førend Herrens den store og forfærdelige Dag kommer; »For at omvende Fædrenes Hjerter til Børnene og Børnenes Hjerter til Fædrene, at han ikke skal komme og slaa Jorden med Ban.« (Se Pagtens Bog 110. Kap., særligt 11—15. Vers. I den engelske Pagtens Bog staar Navnene rigtigt anført som Elias og Elijah, saaledes som Skriftstedet her er citeret; men i den danske findes begge Navne desværre oversat ens.).

Apostel Joseph Fielding Smith har skrevet en lille Bog »Elijah Profeten og hans Mission«, som behandler dette Emne, og hvorfra det følgende er oversat:

DEN HISTORISKE BERETNING OM ELIJAH:

Elijah levede omkring Aar 900 f. Kr., medens Kong Akab regerede i Israel. Elijah viste sig temmelig pludseligt, saa vidt som Historien beretter. I I. Kong. 17: 1. bliver han benævnt som »Thisbiteren Elias (i den eng. Bibel Elijah), en af dem, som boede i Gilead.« Dette er næsten alt, hvad vi kender til hans Fødested og Hjemegn.

Angaaende den historiske Beretning om Profeten, se I. Kong. 17.—22. Kap.; II. Kong. 1.—2. Kapitel. Disse Kapitler fortæller os om Elijahs store profetiske Gerninger.

ELIJAHS OPTAGELSE TIL HIMLEN.

Elijah kaldte Elisa til at følge sig, og da Elijah blev optaget i en Ildvogn til Himlen, blev Elisa Profet i Israel i Elijahs Sted.

Men der var en Aarsag til, at Elijah blev optaget til Himlen paa denne Maade. Det skete, fordi han havde en særlig Mission at udføre. Det samme var Tilfældet med Moses. Denne blev ogsaa optaget til Himlen uden at smage Døden, selvom Skriften fortæller os, at han blev begravet af Herren paa Bjerget.

Hvorfor kom Moses og Elias (Elijah) til Frelseren og til Peter, Jakob og Johannes paa Bjerget? Det var i en særlig Hensigt. Profeten Joseph Smith har forklaret os dette i Kirkens Historie, 3. Bind, Side 387:

»Præstedømmet er evigt. Frelseren, Moses og Elias (Elijah med andre Ord) gav Nøglerne til Peter, Jakob og Johannes paa Forklarelsens Bjerg.«

Heraf forstaar vi, hvorfor Elijah og Moses blev optaget uden at smage Døden, — det var fordi de havde en særlig Mission at udføre, og den maatte udføres førend Guds Søns Korsfæstelse. Guds Søn var Førstegrøden af de opstandne. Naar derfor Profeterne Moses og Elijah havde en særlig Mission at udføre, medens Kristus endnu levede, saa var det nødvendigt, at de ikke havde nedlagt deres Legemer i Graven. De kunde ikke udføre denne Mission uden at være i Besiddelse af følelige Legemer, ikke som Aander. Dette er Aarsagen til, at Moses og Elijah ikke led Døden som andre Mennesker.

Hvilke Nøgler var det, Elijah holdt? Hvilke Nøgler var det, han overgav Peter, Jakob og Johannes? Nøjagtigt de samme Nøgler, som han meddelte Joseph Smith og Oliver Cowdery. Men hvilke Nøgler var det? Nogle vil maaske sige, at det var Nøglerne til at kunne udføre Daab for de døde. Nej, det var ikke dem. Nogle tænker maaske, at det var Nøglerne til Frelse for de døde. Nej, det var ikke dem. Det var kun en Del af dem. De Nøgler, som Elijah holdt, var det evige Præstedømmes Nøgler, Nøglerne til Besegling, som Herren havde givet ham. Og det var dem, han kom og meddelte Peter, Jakob og Johannes, og det var dem, han gav Profeten Joseph Smith. Disse Nøgler gjaldt saavel Besegling for de levende som for de døde.

PRÆSTEDØMMET OG PRÆSTEDØMMETS NØGLER

Lad os se, hvad Profeten har sagt herom. I ved, at da Herren tog Moses ud af Israels Børns Midte, tog han ogsaa det højere Præstedømme, og han lod det aronske og levitiske Præstedømme blive tilbage, samtidigt med, at han gav dem Moseloven. Men ned gennem Tiderne fra Mose Dage, naar der har været en Profet, som Herren overdrog en speciel Mission, saa modtog denne Profet det melkisedekske Præstedømme. Men det var kun faa Mænd, der modtog dette Præstedømme, det var kun de Profeter, hvis Mission krævede det. Profeten Joseph Smith har sagt desangaaende:

»Elijah var den sidste Profet, som holdt Præstedømmets Nøgler.« . . »Og jeg vil sende Elijah, Profeten, førend Herrens store og forfærdelige Dag kommer,« osv. Hvorfor skulde

Elijah blive sendt? Fordi han holder Nøglerne til Administrering af alle Præstedømmets Ordinancer, og uden denne Myndighed bliver meddelt, kan Ordinancerne ikke administreres i Retfærdighed.« (Kirkens Historie 4. Bind, Side 207).

Naturligvis kan Ældster døbe, og de døbte, førend Elijah kom, og Ordinancen var fuldtud gyldig; men de højere Ordinancer, større Velsignelser, som er væsentlige for Ophøjelse i Guds Rige, og som kun kan opnaas visse Steder, har ingen Mand Rettighed til at udføre, uden at han modtager Myndighed til at udføre dem af en, som holder Nøglerne.

Elijah var den sidste af de gamle Profeter, som holdt Præstedømmet i dets Fylde, og som den sidste af dem var det hans Mission at komme i Tidernes Midtes Husholdning og meddele dens Nøgler til dem, der stod som Hovedet for denne Uddeling; og vi ved fra den hellige Skrift, at Herren gav Præstedømmets Nøgler til Peter, Jakob og Johannes; og han gav Peter, der stod som Hovedet, Magt til at binde paa Jorden, og det skulde være bundet i Himlen, og til at løse paa Jorden, og det skulde være løst i Himlen — — den samme Myndighed, som Elijah var i Besiddelse af, da han lukkede Himlene, saa at det ikke kunde regne (1. Kong. 17. Kap.), og da han ved flere Lejligheder kaldte Ild ned fra Himlen. Joseph Smith blev ordineret af Peter, Jakob og Johannes, og han gik ud og opbyggede Guds Kirke i denne Husholdning, og alt, hvad han udførte, var fuldtud gyldigt — alle disse Ordinancer var gyldige. Men for at den bindende Kraft eller Magt skulde komme, som anerkendes i Himlen, og gennem hvilken vi opnaar Ophøjelse, maatte Elijah, som Herren havde overdraget denne Myndighed, gæste Jorden. Dette skete den 3. April 1836. (Se Pagtens Bog 110. Kapitel).

FORSKELLEN PAA ELIAS OG ELIJAHS KALD:

Lad os se lidt nærmere paa dette. Hvad var da Forskellen mellem Elias og Elijahs Kald. Johannes Døberen var en Elias — og det var det, Herren mente med, at Elias allerede var kommet — men han var ikke en Elijah, og de to Mænds Mission var meget forskellig. Jøderne undrede sig over, hvem Johannes var. Han var for dem en Person forbundet med temmelig megen Mystik. Han kom som en, der havde Myndighed, og de vidste, at de gamle

Profeter havde baaret Vidnesbyrd om, at Elijah skulde komme igen. Og derfor tænkte de, om Johannes kunde være Elijah. — I den engelske Bibel staar der her Elias; men i Joseph Smiths Bibeloversættelse staar der Elijah, som der skulde staa. Da derfor Farisæerne spurgte ham, om han var Elijah, svarede han benægtende.

En Elias er en Forløber, som kommer for at berede Vejen; og Johannes kom for at berede Vejen for Herrens andet Komme, da han overdrog sine Nøgler og sit Præstedømme, det aronske Præstedømme til Joseph Smith og Oliver Cowdery. Det var hans Mission. Derpaa var det nødvendigt, at den højere Magt og Myndighed blev meddelt dem, og derfor var det, at Herren sendte Peter, Jakob og Johannes og senere Elijah med Nøgler til at udføre alle disse Ting, der var blevet gengivet.

Der findes en Forskel mellem Elias og Elijahs Mission og Aand. Lad os tage dem hver for sig og belyse dem ved Citater fra Skriften. Først Elias:

»Og jeg gik ud i Skoven for at adspørge Herren i Bøn angaaende Hans Vilje med mig, og jeg saa en Engel, og han lagde sine Hænder paa mit Hoved og ordinerede mig til Præst efter Arons Orden og til at holde Præstedømmets Nøgler. Dette Præstedømme havde Myndighed til at prædike Omvendelse og døbe til Syndernes Forladelse. Men det blev fortalt mig, at dette Præstedømme ikke gav Myndighed til Haandspaalæggelse for den Helligaands Gave; men at dette større Præstedømme senere skulde blive givet; men at min Ordination var et Forberedelsesarbejde, hvilket var Elias's Aand; for Elias's Aand skulde bane Vejen for den større, hvad der var Tilfældet med Johannes Døberen.« (Denne beredte Vejen for Jesus Kristus).

Dette er sikkert alt, hvad vi behøver at læse herom. Der findes en hel Del mere angaaende dette. Det vilde altsammen være interessant at høre; men dette er nok. Og nu om Elijah:

»Elijahs Aand, Magt og Kald er, at han har Magt til at holde Aabenbaringsnøglerne. Nøglerne til Ordinancer, Orakler, det melkisedekske Præstedømmes Magt og Begavelser i dets Fylde og Guds Rige paa Jorden.«

Det er Elijahs Mission at meddele denne Magt. Elias Mis-

sion kommer først, og Johannes kom for at berede Vejen i denne Husholdning, ligesom han gjorde det i Kristi Husholdning; og derefter er det nødvendigt, at det større Lys skulde komme. Det var af denne Grund, at Elijah skulde komme i denne Tidernes Fyldes Husholdning og meddele alle Ting eller med andre Ord Fylden af Præstedømmets Kraft eller Beseglingsmagten.

Hvad er nu Elijahs Mission og Gerning? Det er eet af de største og vigtigste Emner, Gud har aabenbaret. Han skulde sende Elijah for at besegle Børnene til Fædrene og Fædrene til Børnene.

Profeten siger: »Jeg ønsker, at I skal forstaa dette Emne, for det er vigtigt og betydningsfuldt; og hvis I vil modtage det, er dette Elijahs Aand, at vi forløser vore døde og bliver beseglet til vore Fædre, som er i Himlen; og her behøver vi Elijahs Kraft for at kunne besegle dem, som bor i Himlen. Dette er Elijahs Kraft og Nøglerne til Jehovas Rige.»

»1) Elias Aand kommer først, 2) Elijahs næst og 3) Messias sidst. Elias er en Forløber for at berede Vejen, og Elijahs Aand og Kraft kommer dernæst, holdende Nøglerne til at opføre Templer, besegle det melkisedekske Præstedømme paa Israels Hus og gøre alle Ting rede; derpaa kommer Messias til sit Tempel.

Messias er over Elijahs Aand og Kraft, for han skabte Verden og var den aandelige Klippe for Moses i Ørkenen. Elijah skulde komme for at forberede Vejen og opbygge Riget førend Herrens store Dag kommer, dog skulde Elias's Aand være den første forberedende.« (Dette findes i Kirkens Historie, 6. Bind, Side 249—254).

KONKLUSION

1. I den danske Bibel findes der to Profeter under dette ene Navn ELIAS; i den engelske finder vi disse Personer betegnet som henholdsvis ELIAS og ELIJAH; men da den almindelige kristne Opfattelse er den, at disse to er een og samme Person, bliver disse Navne fejlagtigt omskiftet i Det ny Testamente, hvad der har foraarsaget en Del Misforstaaelse af Johannes Døberens Mission. Kristus erklærer, at denne er en ELIAS; men til Farisæernes Spørgsmaal, om han er ELIAS, (hvad der her skulde være ELIJAH) svarer han benægtende.
2. Profeten Elias levede omkring Abrahams Tid, for det var hans

Mission i Dag at meddele Abraham Evangeliets Husholdning. (Se Side 140).

3. Profeten Elijah levede omkring Aar 900 f. Kr., medens Kong Akab regerede i Israel. Det var ham, der forkyndte, at der ingen Regn skulde falde i tre Aar. (I Besiddelse af det højeste Præstedømmets Nøgler, var han i Stand til at befale dette. Det var ligeledes ham, der bød Ild falde ned fra Himlen og fortære sit Offer som Tegn paa den levende Guds Eksistens. (Se forøvrigt I. Kong. 17.—22. Kapitel; II. Kong. 1.—2. Kapitel).
4. Profeten Elijah blev til Slut optaget til Himlen i en Ildvogn uden at smage Døden. Dette blev han i en særlig bestemt Hensigt. Det samme havde i sin Tid værte Tilfældet med Moses, der i Følge den bibelske Beretning blev begravet af Herrens Haand paa Bjerget. Grunden til, at disse to Mænd ikke kom til at smage Døden, var, at de havde en særlig Mission at udføre inden Kristi Korsfæstelse og hans Sejr over Dødens Lænker. De skulde meddele de særlige Nøgler, som de indehavde til Frelserens Apostle: Peter, Jakob og Johannes. Dette kunde de kun gøre som menneskelige Væsener, ikke som Aander, som de paa dette Tidspunkt inden Mesterens Opstandelse vilde have været, dersom de havde været Døden underkastet. Meddelelsen af disse Nøgler fandt Sted paa Forklarelsens Bjerg.
5. Elijah holdt det evige Præstedømmes Nøgler, Nøglerne til Besegling. Disse Nøgler havde han modtaget fra Herren. (2) Og det var dem, han kom og meddelte til Peter, Jakob og Johannes og Profeten Joseph Smith. Disse Nøgler gjaldt Besegling for saavel levende som døde.
6. Det højere Præstedømme blev borttaget med Moses. Men nogle faa Profeter, hvis særlige Kald krævede det, modtog det højere eller melkisedekske Præstedømme efter den Tid. Af disse var Profeten Elijah, der levede ca. Aar 900 f. Kr. den sidste, der besad det. Det var derfor, at det blev hans særlige Mission at meddele dette Præstedømme i Tidernes Midtes Husholdning og nu i Tidernes Fyldes Husholdning. (3) Joseph Smith modtog de særlige Nøgler, Profeten Elijah holdt, i Kirtland Tempel den 3. April 1836. (Se Pagtens Bogs 110. Kapitel).
7. Der er en Forskel mellem Profeten Elias og Profeten Elijahs Kald, som allerede bemærket. Johannes Døberen var en Elias, og det var det, Herren mente, da han sagde, at Elias allerede var kommet; men han var ikke en Elijah. En Elias er en Forløber, der kommer for at berede Vejen; Johannes kom for at berede Vejen for Kristi første Komme i Tidernes Midte og for hans andet Komme, da han overdrog sine Nøgler og sit Præstedømme til Joseph Smith.
8. Der er en Forskel mellem Elias og Elijahs Mission og Aand. Det er Elias's Aand at bane Vejen for den større, som

(Sluttes Side 148).

Primaryforeningens Formaal.



Aldrig nogensinde har Verden trængt mere til Opmuntring og Hjælp end i Dag. Vi hører kun om Vanskeligheder, Lidelser, Grusomheder og Prøvelser. Menneskene er fyldt med Frygt og Uro; selv Børnene er smittet af denne frygtelige Tidens Aand. — Beretninger i Aviserne vidner om utallige kriminelle Tilfælde blandt Børn og mindreaarige.

»Hvor er det sørgeligt«, siger Folk, og ryster maaske paa Hovedet. Men paa os som Sidste Dages Hellige hviler der et stort Ansvar. Det er blevet lært os, at vi skal drage Omsorg for vore Medmennesker, at vi skal forkynde Evangeliet i Ord og Gerning.

Søndagsskolen gør meget for at beskytte Børnene mod Fare og hjælpe dem til at vandre paa den rette Vej.

Men der findes ogsaa en anden Organisation — Primary-organisationen. Denne Organisations tredobbelte Formaal er: at indgyde Børnene Tro gennem religiøse Instrukser, at hjælpe dem i deres Fritidsaktiviteter og at lære dem, hvorledes de skal beskytte deres Sundhed, saa at de kan komme i Besiddelse af stærke og sunde Legemer.

Dette er vidunderlige Formaal og netop, hvad Nutidsbarnet har Brug for. Børn fra alle Sekter er velkomne i denne Organisation. De Børn, der besøger Primaryforeningen, er for det meste Børn af Ikke-Medlemmer. Her maa det siges, at der kræves stor Offervilje af vore Primaryfunktionærer. Det er ikke nok, at en Lærerinde kommer velforberedt til Klassen; hun maa ogsaa være villig til regelmæssigt at besøge Børnenes Hjem og søge at blive bekendt med deres Forældre, for herigennem at slutte Venskabsbaand med baade Børnene og Forældrene og paa den Maade vinde sig deres Tillid.

Primaryarbejdet er et Missionærarbejde, og vi har Brug for mange gode og trofaste Søstre, som er villige til at fremme Herrens Værk og til at bringe Evangeliets Aand ind i de mange forskellige Hjem; Søstre, som er villige til at ofre deres Tid. Til disse Søstre vil vi gerne sige: »I vil allerede her opnaa en Del af Jeres Løn; I vil opnaa en Glæde og indre Tilfredsstillelse, som Verden ikke kan give os, og Jeres Hjerter vil blive fyldt med Kærlighed og Forstaaelse af Børnene og Jeres Medmennesker«.

For Tiden findes der kun to Primaryforeninger i Den danske Mission. Blandt Funktionærerne findes der flere af vore tro-

faste ældre Søstre og unge Mødre, men alle er besjælet af den samme Aand, at hjælpe Børnene, at fremme Herrens Værk. Selv om der opstaar Vanskeligheder, — for Tiden er mange Børn forhindret i at komme i Primary, da Skoletiden for manges Vedkommende falder paa den Tid af Dagen, hvor Primary skulde være afholdt, saa taber vore Medarbejdere dog ikke Modet. Tværtimod bliver de ved med at arbejde med de smaa.

Vi haaber inderligt, at det maa lykkes, at vi i den nærmeste Fremtid kan faa organiseret Primaryforeninger i alle Grenene. Hvor det ikke kan lade sig gøre at samle skolepligtige Børn paa Grund af ovenstaaende Forhold, saa lad os der gøre Forsøget med de smaa endnu ikke skolepligtige. Lektierne svarer til Børnenes forskellige Aldre. Lad os prøve at overvinde de Vanskeligheder, der staar i Vejen for os, og arbejde med Pionerernes Aand.

Vi appellerer samtidig til alle Brødre og Søstre i Den danske Mission om at støtte os i dette Arbejde ved at hverve Børn af deres Bekendtskabskreds til Primaryforeningen.

Det er vort Ønske og vor Bøn, at vi snart maa faa Fremgang i Primaryarbejdet i Den danske Mission, og vi siger Tak til alle Funktionærer og alle, som vil støtte dette Foretagende.

Anne Jessen
Præsidentinde for Primary Hovedbestyrelse.

Tilfældet var med Johannes Døberen. Elias's Mission kommer først, for at bane Vejen, dernæst kommer Elijahs Aand. Elijahs Aand, Magt og Kald er at holde Nøglerne til Aabenbaring, Ordinancer, Orakler, det melkisedekske Præstedømmes Magt, Kraft og Begavelser. Elijahs Aand eller Mission kan sammenføjes til eet: nemlig Fuldkommengørelsen af Frelsensplanen gennem Præstedømmets Besegling, der er nødvendig for fuld Frelse og Ophøjelse. Dette er Aarsagen til, at Profeten Malakias siger, at Jorden vilde være blevet slaaet med Ban, om ikke Gud sendte Profeten Elias (Elijah skulde det naturligvis være her paa Dansk, ligesom det er det i den engelske Bibel) for at vende Fædrenes Hjerter til Børnene og Børnenes til deres Fædre.

9. Elias's Aand bereder saaledes Vejen for den højeres, Elijahs, og denne for den allerhøjestes, Jesu Kristi. Messias vil nemlig, naar dette banebrydende Arbejde er udført, kommer for at bo her blandt sit Folk.

Aviserne og General-Konferencen

Vi havde den Glæde under Generalkonferencen, at Aviserne ved denne Lejlighed behandlede Emnet paa en for os fuldt tilfredsstillende Maade. Og tiltrods for, at de ikke, som det er sket før, benyttede Lejligheden til at snage alt for overdrevent i enkelte Punkter af Mormonismens Historie, saa holdt Aviserne sig slet ikke tilbage i Størrelsen og Mængden af Artikler.

Een Ting har vi kunnet lære af Konferencen: Blot man selv sørger for at give Aviserne det rigtige Stof at arbejde med, saa slipper man for, at Journalisterne opsøger Stoffet selv og derved som oftest faar fat i den forkerte Bunke. — Her har den lille, smukke Bog »Sandheden om Mormonerne« været et godt Aktiv, idet den optræder strengt objektivt og giver Oplysningerne kort og præcist. I Virkeligheden er den et lille Skatkammer af koncentreret Viden om Mormonismen. —

RADIOAVISEN var for første Gang inddraget i vor Propaganda. Den 24. Juni Kl. 21,45 oplyste Speakeren følgende: »De danske Mormoner afholder i disse Dage General-Konference i København i Anledning af 100-Aarsdagen for Stifteren, Joseph Smiths Død den 27. Juni 1844«.

Og paa selve Dagen, den 27. meddelte Radioavisen Kl. 12,30: »De danske Mormoner fejrede i Dag Profeten Joseph Smiths Minde i Anledning af 100-Aarsdagen for hans Død ved Afsløring af en Mindetavle i Kirken ved Borups Allé i København. Ved den smukke Højtidelighed talte Missionspræsident Orson B. West og Billedhuggeren Michael Giessing.«

Og endelig lykkedes det at faa bragt en tredie og sidste Meddelelse i den danske Radio, idet Radioavisen samme Aften Kl. 21,45 udtalte følgende: »I Fortsættelse af Mormonernes General-Konference afholdtes i Eftermiddag den egentlige Mindehøjtidelighed i Kirken i København, som var fyldt til sidste Plads. Ved Gudstjenesten holdt Lederen af Mormonerne i Danmark, Missionspræsident Orson B. West, Mindetalen for Profeten Joseph Smith. General-Konferencen fortsættes Onsdag, Torsdag og Fredag.«

HOVEDSTADS-PRESSEN blev informeret Lørdag Eftermiddag og bragte som ventet en Række Artikler allerede Mandag. BERLINGSKE TIDENDE havde saaledes et stort Interview med Missionspræsidenten med Overskriften: »DEN HYKLERISKE FORARGELSE OVER FLERKONERIET. — »Det eksisterer dog den Dag i Dag, ogsaa i Danmark,« siger

Mormonernes Missionspræsident. 100-Aars Dagen for Joseph Smiths Drab.« Midt i Artiklen, der spændte over tre Spalter, var anbragt det Billede af Profeten, som findes i »Sandheden om Mormonerne«.

B. T. (Berlingske Tidendes Middagsblad) havde et Svar paa Præsidentens Udtalelse om »den hykleriske Forargelse«, idet det under Overskriften »TÆNK, HVIS DERES NABO HAVDE 19 KONER OG 51 BØRN«, bragte en Samtale med Lægen IB FREUCHEN om Emnet.

BERLINGSKE AFTENAVIS havde samme Aften en stor Artikel, spændende over 5 Spalter, med Overskriften »JOSEPH SMITH — PROFET, SEER OG AABENBARER« og forsynet med samme Billede som Morgenavisens Artikel. Den var skrevet af Ældste Jørgen Schmidt.

SOCIAL-DEMOKRATEN og BØRSEN bragte henholdsvis den 25. og 26. omtrent ordret den Meddelelse om Generalkonferencen, som var tilsendt dem.

Og saa kom om Tirsdagen den store og meget glædelige Overraskelse: BERLINGSKE TIDENDEs LEDER bar Titlen »MORMONERNE«. Det tør nok siges at være det bedste Bevis paa, at man efterhaanden har opdaget, at Mormonerne dog betyder noget, at en af Landets største Aviser beskæftiger sig med os paa sin fornemste Plads. Og det bedste ved det: Artiklen var yderst venligt indstillet. Saaledes kan citeres følgende Brudstykker: »Da Dickens i 1863 tog Syn paa et Udvandringsskib med 800 Mormoner, væsentlig Landboere, gjorde de paa ham — oprindelig en vrangvillig Iagttager — Indtryk af at repræsentere Blomsten af Englands Menigmand. I Danmark var det ogsaa langt fra de ringeste Bønder, der fulgte Apostlenes Kalden.«

POLITIKEN bragte den 27. en Meddelelse med Overskriften: »100 Aars Mormon-Jubilæum« paa Avisens mest læste Side, Leder-Siden under Rubrikken »Dag til Dag«. Ogsaa denne Artikel var meget venligsindet. Saaledes skal citeres: »Joseph Smith er i Verdenshistorien en Skikkelse, der som Religionsstifter konkurrerer med Buddha«. Videre bragtes de officielle Meddelelser, som var udsendt af Missionskontoret.

EKSTRABLADET havde Tirsdag Eftermiddag et stort Billede paa FORSIDEN af Mindetavlen, Missionspræsidenten og Michael Giessing sammen med udførlig Forklaring.

BERLINGSKE AFTENAVIS bragte samme Dag et lige saa stort Billede med samme Motiv og ledsagende Tekst.

AFTENBLADET prydede sine Spalter den 28. med et stort Dobbeltbillede, forestillende Missionspræsidenten paa Talerstolen under Minde-Gudstjenesten og et Nærbillede af en Del af Koret.

EKSTRABLADET, SOCIAL-DEMOKRATEN og B. T.

havde desuden hver en lille Vittighedstegning om Emnet, ganske pudsige og fuldkommen uskyldige i deres Morsomhed!

MANDENS BLAD, det største danske Maanedsskrift, havde i sit Juli-Nummer en stor Artikel paa 3 Sider af Brd. Jørgen Schmidt og med fire Billeder.

PROVINS-PRESSEN kan deles i to store Grupper: Den, der bragte selvstændige Artikler og den, der nøjedes med at bringe de af Missionskontoret udsendte Meddelser.

AARHUS AMTSTIDENDE og AARHUS STIFTSTIDENDE bragte begge den 26. en længere Artikel, som var Uddrag af det fra Missionskontoret tilsendte Stof, og begge havde benyttet den tilsendte Kliché.

Ligeledes bragtes længere Artikler, bygget over det tilsendte Materiale af Blade fra RINGKØBING, SVENDBORG, SÆBY, RANDERS, GRENAA, KOLDING, BORNHOLM, THISTED, HOBRO.

En Række Blade bragte Uddrag af Berlingske Tidendes Interview med Missionspræsidenten: NYKØBING, RUDKØBING, HJØRRING, ÆRØ, FREDERIKSHAVN, FAABORG.

KOLDING AVIS og FREDERICIA AVIS annekterede uden videre Brd. Schmidts Artikel i Berlingske Aftenavis og bragte den i nøjagtig samme Udstyr, det meste af en Side. — KOLDING FOLKEBLAD og FOLKEBLADET for VEJEN citerede denne Artikel i en 2-spaltet Artikel.

Udover disse større Artikler bragte en lang Række Blade de udsendte korte Meddelelser, hvoraf de fleste var med Billeder. Ialt 78 Provins-Blade bragte Meddelelser om Konferencen og Jubilæet.

BILLEDMATERIALET. Antallet af de i Pressen bragte Billeder fordeler sig saaledes: Joseph Smith i Profil: 30 Blade. Joseph Smith set forfra: 4 Blade. Joseph Smith i Generalsuniform og til Hest: 24 Blade. Andre Billeder: 7 Billeder i 5 Blade. 2 Aviser bragte fejlagtigt et Billede af JOSEPH F. SMITH. Ialt bragtes der saaledes 67 Billeder.

Maalt i Avisernes sædvanlige Maalestok, Millimeter, ser den samlede Længde af disse Artikler ganske imponerende ud:

Københavnske Aviser: 6820 mm.
Provins-Aviser: 15070 mm.

Af ovenstaaende fremgaar det sikkert med al ønskelig Tydelighed, at General-Konferencen — foruden at bringe os en aandelig Berigelse — blev Anledningen til en enestaaende Oplysningspropagada, som glædeligvis blev en stor Sukces. Lad os nu udnytte den Grund, som er blevet lagt!

J--t

Genealogisk Forening.

Praktisk Genealogi - Navne og deres Skrivemaade.

Den store Betydning praktisk Genealogi har for de Sidste Dages Hellige, kræver Nøjagtighed i dets Udførelse og der hviler derfor et stort Ansvar paa Genealogerne.

Undersøgelserne herhjemme vanskeliggøres ved, at det næsten udelukkende er »sen« Navne, vi har med at gøre. Navne paa Endelsen »sen« gaar igen og igen, og de er hinanden saa lig, at det meget ofte er vanskeligt at udskille visse Personer fra hinanden eller bestemme, hvem der er hvem, naar det drejer sig om en Undersøgelse, hvor man f. Eks. har med to Karen Jensen'er eller to Jens Sørensen'er at gøre, født samme Aar og boende i samme By og Sogn. Efter endt Undersøgelse kommer saa Renskrivningen eller at opføre de fundne Personer paa Anetavler og Familie-Skemaer. Ogsaa dette Arbejde kræver en stor Paapasselighed, i Særdeleshed Afskrivning af Tal. Paa Arkiverne findes mange personalhistoriske Værker baade i Bogform saavel som Stamtavler, udført af dygtige Mænd, men i alle kan der findes Fejl, som for største Delen skyldes Afskrivning.

Til Oplysning for Søskende i Den danske Mission, vil jeg meddele, at Kirkebøgerne efter 1814 findes i to Eksemplarer, Hovedadministrialbogen, ført af Præsten og Kontraadministrialbogen afskrevet af Degnen efter Præstens. I Arkivet ligger kun Degnens, Hovedadministrialbogen ligger hos Præsterne i de respektive Sogne. Det sker, at Degnens Protokol, altsaa den vi har Adgang til, ikke altid er i Overensstemmelse med Præstens, og det forekommer, efter Optegnelser taget fra Degnens, at en eller anden op til Dato har holdt sin Fødselsdag paa en forkert Dag.

Paa Arkiverne har vi ikke Kirkebøgerne længere op imod vor Tid end til 1891. Selv om der ogsaa er afleveret enkelte efter den Tid, har vi ikke Adgang til dem.

Hvad nu Navne og disses Stavemaade angaar, skal jeg give nogle Eksempler: Laurids, Lauritz, Lars, Laurs, Laus og Laust er alle et og samme Navn og bruges i Flæng i en og samme Familie. Helt op til Begyndelsen af det nittende Aarhundrede kan vi komme ud for, at Søren ogsaa skrives Søfren eller Søvren. Ib, Ip og Jep er det samme ligesom Peder og Peter ogsaa er et og samme. Peter altsaa med »t«, skrives dog mest i den sydlige Del af Landet og i Særdeleshed i Sønderjylland. I Tyskland finder man aldrig Peder, men kun Peter. Navnet Gregers, Grejs, og Grevs er ogsaa et og samme. I en Familie med to eller flere Børn, hænder

Hjem fra General-Konferencen.

Min Fader og jeg, samt Brd. Andersen og Brd. Christensen fra Hjørring forlod København Lørdag Formiddag ved 11-Tiden. Vor Vært Julius Andersen fulgte os paa Vej med tre Cykler til fem Mand. Da vi kom til Glostrup, gik der imidlertid ingen Tog, og ingen vidste, om der kom til at gaa nogen. Ca. 1000 Mennesker sad rundt omkring ved Banen og ventede. Vi gik hen og fik noget at spise, medens Brd. Julius Andersen saa efter vore Cykler. Da vi kom tilbage, talte vi frem og tilbage om, hvad vi skulde gøre. Pludselig kom en Flyttevogn og standsede, og Folk løb hen, talte med Chaufføren, og saa var der nogle, som sprang op, og det samme gjorde vi; men Brd. Andersen og Brd. Christensen var desværre kommet for langt bagud i Mylderet, saa Vognen var fuld, inden de kom frem. Saa kørte Vognen, men tilbage stod Brødrene fra Hjørring samt Julius Andersen og vinkede til os. Omsider naaede vi Roskilde, men her var der hverken Mad eller Natlogi at faa. Alle Hoteller var overfyldte. De fleste gik op til Banegaarden, og vi fulgte efter. Men de Rygter, som vi havde hørt i Glostrup, at der gik Tog fra Roskilde, var desværre usande. Saa travede vi da gennem Byen til Ringstedvejen; men det varede ikke længe, førend min Fader ikke kunde holde det ud længere. Han var syg og lige ved at besvime. Vi satte os trætte og svedige ned paa en Trappesten. Lidt nede ad Gaden kom min Fader i Tale med en Mand, som han fortalte om den Situation, som vi befandt os i. I det samme kom en ældre Dame ud

---

det ofte, at Præsten ved et af Børnene skriver Lauridsen ved et andet Lauritzen eller Larsen, Petersen, Pedersen, Arentsen, Ahrentsen, Niels Peder og Knud Peter, sidstnævnte fire Navne er fra en Familie med ni Børn født omkring 1880.

Skulde vi Genealoger nu komme for Skade at skrive Pedersen i Stedet for Petersen, haaber jeg at det kan tilgives os, da en saadan Fejl ikke vil hindre Udførelsen af Ordinancerne i Templet for rette vedkommende.

Jes P. Jessen, Viborg.

fra en Port. Hun standsede og gav sig i Snak med os, og da hun havde hørt om vor uheldige Rejse, tilbød hun til vor store Glæde, at vi kunde gaa hjem med hende, for hun var da saaledes stillet, at hun kunde give os lidt at spise. Her spiste og overnattede vi saa. Næste Morgen ved halvti Tiden tog vi derfra og startede ud ad Vejen mod Ringsted; men det opgav min Fader hurtigt, og vi maatte tilbage ind til Torvet, hvorfra der af og til gik Lastbil med rejsende. Saa ved 2-Tiden om Eftermiddagen fik jeg med Møje og Besvær fat i en Taxa, som bragte os til Ringsted. Der kunde vi baade faa noget at spise og Hotelværelse. Om Aftenen hørte vi saa Radioavisen, der meldte om Ophævelsen af Strejken. Næste Morgen saa vi Arbejderne stimle sammen og tale om ikke at gaa paa Arbejde. Vi gik ned paa Banegaarden og opholdt os der hele Dagen under forskellige Uroligheder, indtil der endelig kom et Tog fra København, som vi tog med. Resten af Rejsen forløb godt, selv om vi dog stadigvæk var uvidende om, hvor langt Toget vilde køre. Mandag Aften Kl. 11 naaede vi saa omsider Aalborg efter en Rejse paa godt og vel 2½ Døgn.

Frank Sandberg.

Fra Sverige. »Nordstjärnan« skriver: »Syster Eva Gustava Jansson, Skyttorp, Uppsalaförsamling har i sitt efterlämnade testamente förordnat att all hennes kvarlåtenskap skulle tillfalla Jesu Kristi Kyrkas Svenska Mission. I Dagarna har arvskifta ägt rum. Medan vår kära syster ännu levde skänkte hon med varm hand 300 Kronor som skulle tillfalla den s.k. resefonden.

Detta är nu andra gången under det nu rådande kriget som den Svenska Missionen haft förmånen att mottaga arv, vilket varit ännu mera välkommet och glädjande nu då missionen varit helt lämnad att utan hjälp från Sion kämpa vidare för att utbreda Kristi evangelium.

Husk Efteraarskonferencen i Deres Distrikt

LANDET RUNDT.

Aalborg: Fredag den 10. August havde Ungdomsforeningen arrangeret en Udflugt til Karolinelund. Man mødtes Kl. 19 med medbragt Aftensmad, der spistes i det grønne. Bagefter var der Leg, Servering og Dans til Kl. 22,30. MHB.



Aalborg: Søndag den 9. Juli viedes i Kirken Søster Gerda Nielsen til Svend Harry Nielsen. Vielsen forrettedes af Distriktspræsident Henry Løjborg.

Søndag den 23. Juli blev Rudolf Løjborgs og Ellen Jørgensen Løjborgs lille Dreng, født den 22. Marts 1944, velsignet af sin Morfar, Ældste Holger Jørgensen og fik Navnet *Troels Vagn Løjborg.*

Frederikshavn: Grensforstander Markus P. Jacobsen fylder 75 Aar den 24. September.

København:

Den 23. August fyldte Søster Helene Hansen, Fredensborg, 70 Aar. Hjertelig til Lykke!

Henning Egil Sørensen og Martha Irene Rasmussen Sørensens lille Søn, født den 18. Juni 1944, velsignedes den 23. Juli af Ældste Carlos E. Andersen og fik Navnet Tommy Egil Sørensen.

Odense: Axel og Edith Mathiesens lille Søn, født den 12. Maj 1944, velsignedes den 27. Juni under Generalkonferencen i København af Ældste Elmer Mørch og fik Navnet Steen Edgar Mathiesen.

Alle ovenstaaende Søskende ønskes hjerteligt Tillykke!

Herning: Jens Peter Jensen, Ikast, døde den 25. Juni 1944, næsten 78 Aar gammel. Broder Jensen havde været Medlem af Kirken siden 1900.

Ære være hans Minde!

SØNDAGSSKOLEN

Oktober 1944.



NADVERVERS

Fader, du vil nok antage
Børneflokken ved dit Bord.
Og i Naade os ledsage
Ved din Aand og ved dit Ord.

KORLEKTIER

1. Søndag. *For Børn under 10 Aar*

Joseph Smith organiserede Jesu Kristi Kirke den 6. April 1830.

2. Søndag. *For Børn over 10 Aar*

Salomons Ordsprog 20. 7: Den, som vandrer frem i sin Oprigtighed, er retfærdig; lyksalig er hans Børn efter ham.

3. Søndag. *Junior*

Pagtens Bog 50. 44: Derfor er jeg midt iblandt Jer, og jeg er den gode Hyrde og Israels Sten. Den, der bygger paa denne Klippe, skal ikke falde.

4. Søndag. *Senior*

Pagtens Bog 87. 8: Staa I derfor paa hellige Steder og rokkes ikke til Herrens Dag kommer, for se, den kommer snarlig.

Til Eftertanke:

Disse Korlektier er taget fra Kirkens Standardværker, og har saaledes et Budskab til hver af os, og det vil sikkert være en Velbehagelighed for vor himmelske Fader, om vi vil udføre den Gerning, som er paalagt os.

C. E. A.

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer een Gang maanedl.
Aarsabonnement Kr. 3,50, pr. Nummer 35 Øre
Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West,* Priorvej 12, København F.

OLAF MORTENSEN BLAAGAARDSG. 36 I